

dosar nr. 1-26014499-05-1r-11032026

**Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cahul
Judecător: Aliona Sârbu**

CURTEA DE APEL SUD, SEDIUL CAHUL

**DECIZIE
În numele Legii**

30 aprilie 2026

municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul

Având în componența sa:

**Președintele completului de judecată
Judecătorii**

**Evgheni BANCOV
Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO**

a judecat în ședință, în absența părților, în ordine de recurs, recursul procurorului în procuratura Cahul, oficiul principal Inna Vîhodeț, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 februarie 2026, în cauza penală în privința inculpatului

Cambur Nicolai *****, născut la ***** , IDNP ***** , cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în ***** ***** ***** , căsătorit, la întreținere doi copii minori, studii superioare, fără antecedente penale,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță de la 06 februarie 2026 – 20 februarie 2026;
instanța de recurs de la 11 martie 2026 – 30 aprilie 2026.

Analizând argumentele invocate în recursul avocatului, probele administrate la materialele dosarului penal, Completul de judecată, -

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond.

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 februarie 2026 s-a hotărât:

Se recunoaște Cambur Nicolai ***** , vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal și, în temeiul Legii, în coroborare cu prevederile art. 80¹ din Codul penal, se aplică pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 /doi/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul executării pedepsei a perioadei în care acesta s-a aflat în stare de reținere și arest preventiv de la 22 ianuarie 2026, ora 08:55, până la 20.02.2026, ora 12:00.

În baza art. 90 alin. (1) din Codul penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Cambur Nicolai ***** , pe un termen de probațiune de 3 /trei/ ani cu obligarea să nu își schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului

competent, dacă în termenul de probațiune pe care l-a fixat instanța, aceasta nu va săvârși o nouă infracțiune și, la caz, în termenul de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se informează Cambur Nicolai ***** că în temeiul art. 261 din Codul de executare, despre obligația de a se prezenta la Biroul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, în vederea punerii la evidență și exercitării controlului asupra comportării condamnatului.

Se comunică lui Cambur Nicolai *****, că în cazul în care nu se va prezenta la Biroul de probațiune și va încălca obligațiunile stabilite sau ordinea publică, conform art. 90 alin. (9) din Codul penal, la propunerea Biroului de probațiune, poate fi anulată condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu trimiterea pentru a executa pedeapsa stabilită prin sentința instanței de judecată.

Se respinge demersul procurorului și cererea apărătorului inculpatului ca fiind neîntemeiate.

Măsura preventivă sub formă de arestare preventivă de libertate aplicată prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central din 23 ianuarie 2026, în privința lui Cambur Nicolai pe un termen de 30 zile, din 22 ianuarie 2026, ora 08:55, până la 21 februarie 2025, ora 08:55 se înlocuiește cu măsura preventivă sub formă obligare de a nu părăsi țara, ce se va menține până la intrarea în vigoare a sentinței.

Se pune imediat în libertate din sala ședinței de judecată Cambur Nicolai *****.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpurile delictelor anexate la materialele cauzei penale, a le păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal, inclusiv:

- un suport informațional de tip CD-R de model „Verbatim” de culoare argintie, cu capacitatea de 700 MB, care conține înregistrările audio a discuțiilor care au avut loc între cet. Cambur Nicolai și cet. Milcev Doina la 27.11.2025 și 02.12.2025, ridicat de la cet. Doina Milcev la data de 03.12.2025, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „1 înregistrare”;

- un suport informațional de tip CD-RW de model „VS” de culoare portocalie, care conține înregistrarea audio a discuțiilor care au avut loc între cet. Cambur Nicolai și cet. Milcev Doina la 04.12.2025, ridicat de la cet. Doina Milcev la data de 08.12.2025, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „2 înregistrare”;

- un suport informațional de tip CD-R fără model de culoare albă conține înregistrarea audio a discuțiilor care au avut loc între cet. Cambur Nicolai și cet. Milcev Doina la 09.12.2025, ridicat de la cet. Doina Milcev la 09.12.2025, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „3 înregistrare”;

- un suport informațional de tip CD-R fără model de culoare albă conține înregistrarea audio a discuțiilor care au avut loc între cet. Cambur Nicolai și cet. Milcev Doina la 10.12.2025, ridicat de la cet. Doina Milcev la 23.12.2025, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „4 înregistrare”;

- un suport informațional de tip CD-R fără model de culoare albă conține înregistrarea audio a discuțiilor care au avut loc între cet. Cambur Nicolai și cet. Milcev Doina la 13.01.2026, ridicat de la cet. Doina Milcev la 13.01.2026, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „5 înregistrare”;

- un suport informațional de tip CD-RW de model „VS” care conține un fișier audio-video „V2015030200002” cu rezultatele măsurii speciale de investigație – interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor, cu utilizarea unor mijloace tehnice speciale în cadrul

discuțiilor între cet. Milcev Doina cu bănuitul Cambur Nicolai, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „1 AV”;

- un suport informațional de tip CD-R cu numărul de inventar 140/26 cu interceptările telefonice efectuate de la și către numărul de telefon *****, transcrise de DGAO în urma constatării ca pertinente a interceptărilor, împachetat și sigilat în Pachetul nr. „1 telefon Cambur Nicolai”.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpurile delictive care constituie obiectul material al infracțiunii, bancnotele în sumă totală de 400 Euro compusă din opt bancnote cu valoarea nominală de 50 euro fiecare, care au fost restituite lui Milcev Doina de către Cambur Nicolai la data de 13.01.2026, ridicate de la Milcev Doina la data de 13.01.2026, împachetate și sigilate în Pachetul nr. „1 bani”, transmise către Serviciul Fiscal de Stat pentru păstrare temporară, la devenirea definitivă a sentinței a-i trece venit la stat, inclusiv:

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul WA8980894369, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul RC0137480395, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul VB6035706316, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul VB1200190474, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul VA9895480382, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul PB5997306823, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul EA0935813611, a.e. 2017;

- Una bancnotă cu valoarea nominală de 50 Euro cu seria și numărul PB6061894504, a.e. 2017.

Circumstanțele de fapt constatate la pronunțarea sentinței.

Pentru a pronunța sentința în privința inculpatului Cambur Nicolai, prima instanță a reținut ca fiind constată fapta prejudiciabilă, în următoarele circumstanțe.

Cambur Nicolai, acționând cu intenție directă, urmărind scopul de a primi mijloacele financiare necuvenite, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înmatriculare Vehicule și Documentare a Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Cahul al Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probei practice a examenul de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere, începând cu data de 24.11.2025 până în luna ianuarie 2026, aflându-se în raionul Cahul, a pretins de la cet. Milcev Doina bani în sumă de 400 euro, pentru a influența angajații din cadrul Secției Înmatriculare Vehicule și Documentare a Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Cahul al Agenției Servicii Publice, pentru ca ulterior ultima să susțină cu succes proba practică a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de a conduce transport auto la categoria „B”, cu primirea permisului de conducere respectiv.

Ulterior, tot el, la data de 05 decembrie 2025, între orele 17:40 și 18:10, în continuarea intenției sale infracționale, aflându-se împreună cu cet. Milcev Doina în automobilul de marca „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare NTN 126, deplasându-se pe teritoriul municipiului Cahul, urmărind scopul de a primi mijloacele financiare necuvenite, susținând în continuare că

are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înmatriculare Vehicule și Documentare a Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Cahul al Agenției Servicii Publice, a acceptat și primit personal de la aceasta banii preținși anterior, în sumă de 400 euro (care constituie conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei, suma de 7 922,44 lei), în vederea exercitării influenței asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înmatriculare Vehicule și Documentare a Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Cahul al Agenției Servicii Publice, pentru ca ultima să susțină cu succes proba practică a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de a conduce transport auto la categoria „B”, cu primirea permisului de conducere respectiv.

Ca urmare, tot el, primind de la Milcev Doina mijloace financiare în sumă de 400 de euro, fără a realiza promisiunile ilegale față de aceasta cu privire la promovarea cu succes a examenului practic pentru obținerea permisului de conducere categoria „B” la Secția Înmatriculare Vehicule și Documentare a Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Cahul al Agenției Servicii Publice, la 13 ianuarie 2026, aproximativ la ora 15:40, aflându-se în parcul din municipiul Cahul, i-a restituit cet. Milcev Doina mijloacele financiare primite anterior în suma de 400 de euro.

Prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Cambur Nicolai, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 din Codul penal conform indicilor: *„pretinderea, acceptarea sau primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”*.

Cauza penală în instanța de fond s-a examinat pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală cu participarea inculpatului Cambur Nicolai.

Recursul procurorului în procuratura Cahul, oficiul principal Inna Vîhodeț.

Legalitatea și temeinicia sentinței instanței de fond este contestată cu recurs la 04 martie 2026, în care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 februarie 2026 în partea stabilirii pedepsei, prin care să-i fie stabilită lui Cambur Nicolai, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pedeapsa, privațiune de libertate pe un termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul executării pedepsei a perioadei în care acesta s-a aflat în stare de reținere și arest preventiv. În rest, a menține fără modificări sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 februarie 2026.

Argumentele procurorului în procuratura Cahul, oficiul principal Inna Vîhodeț.

Invocă în recurs acuzarea că, sentința instanței de fond este una ilegală, așa cum în cadrul examinării cauzei penale a fost cu certitudine demonstrat faptul că prin acțiunile sale intenționate Cambur Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Susține acuzarea că, instanța de judecată just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 326 alin. (10) din Codul penal, însă i-a stabilit inculpatului o pedeapsă neechitabilă, nefiind apreciate circumstanțele legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea a lui în timpul și după consumarea infracțiunii, nu a fost luat în calcul caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

Puntează acuzarea că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea

instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedepsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

În acest sens, se reține că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) din Codul penal se califică ca infracțiune „gravă” pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de „amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, totodată aceasta a fost comisă cu intenție directă.

Opiniază că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile legale ce țin anume de individualizare a pedepsei, și nu a reținut că fapta incriminată la art. 326 Cod penal, traficul de influență, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, că în cazul dat inculpatul a tentat la relațiilor sociale cu privire la activitatea legală a organelor autorității publice și subminează activitatea acestora, contribuie la discreditarea autorității statale în ochii societății. Aceste infracțiuni urmând a fi pedepsite cu sancțiuni adecvate și echitabile, care ar contracara orice tentativă de încălcare a relațiilor sociale, existând, astfel, justificarea unei atenții sporite în cazurile stabilirii pedepsei persoanelor declarate vinovate în săvârșirea infracțiunilor de corupere, care afectează grav societate. Iar, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Iar aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință și violarea drepturilor omului protejate de CEDO (hotărârea din 20.12.2007 în cauza Nikolova și Velichkova c. Bulgaria, nr. 7888/03).

Conclude că, instanța de judecată eronat a concluzionat că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, se va atinge fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea și la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, neîntemeiat aplicând prevederile art.90 din Codul penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare.

Menționează că, în cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care acesta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei. Pentru ași formula o astfel de convingere, instanța trebuie să efectueze o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea faptei. Însă, instanța nu a efectuat o analiză completă a tuturor aspectelor necesare pentru stabilirea pedepsei inculpatului, dând o apreciere subiectivă, neargumentată și neprobată ce ține de aplicabilitatea art. 90 din Codul penal, ori la materialele cauzei, apărarea nu a prezentat probe

ce ar demonstra concluzia instanței privind posibilitatea corectării lui Cambur Nicolai și stabilirea unui termen de probațiune.

Consideră că aprecierea instanței precum că corectarea și educarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, motivând că ultimul a recunoscut vinovăția de cele comise, precum că s-a ținut cont de solicitările inculpatului și apărătorului, de conduita infractorului, este una eronată. Or, doar numai prin executarea reală a executării pedepsei, va fi restabilită echitatea socială, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale infracționale, precum și va fi atins scopul legii penale.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art. 439 alin.(1) Cod de procedură penală, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.*

Lucrările dosarului atestă că prima instanță a pronunțat sentința judecătorească în ședința de judecată din 20 februarie 2026, cu participarea procurorului, avocatului și inculpatului.

Cererea de recurs a fost înregistrată de procuror, la data de 04 martie 2026.

Astfel, termenul legal stabilit pentru exercitarea căii de atac recursul, a fost respectat de avocat.

Procedura în fața instanței de recurs.

Conform art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit dreptul pentru depunerea referinței.

Referința din numele avocatului Ahmedov Ruslan în interesele inculpatului Cambur Nicolai.

La data de 30 martie 2026, avocatul Ahmedov Ruslan în interesele inculpatului Cambur Nicolai a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului depus de procuror, ca nefondat.

În motivarea referinței a invocat că, apărarea nu poate fi de acord cu argumentele invocate în cererea de recurs de către acuzare privind blândețea pedepsei aplicate de către instanța de judecată în privința inculpatului Cambur Nicolai și că nu a ținut cont de un șir de circumstanțe. De asemenea precum că instanța de judecată nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, motivele și scopul urmărit, de comportarea lui în timpul și după săvârșirea faptei, rolul acestuia la comiterea infracțiunii, nu a fost luat în calcul caracterul și gradul prejudiciabil al faptei. Iar, pedeapsa stabilită lui Cambur Nicolai cu aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal nu-și va atinge scopul legii penale, prin prisma art. 61 Cod penal.

Menționează apărarea că, Cambur Nicolai anterior nu a fost atras la răspundere penală, însă la urmărirea penală a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate. Din start din cauza, că i se incrimina comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) Cod penal, nu a recunoștea vinovăția, însă după înaintarea învinuirii conform art. 326 alin. (1) Cod penal a recunoscut vina și a dat declarații.

Puntează că, inculpatul Cambur Nicolai a depus cerere, privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, cerere, care a fost admisă de către instanța de judecată. Consideră că, instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că corectare și reeducarea inculpatului este posibilă și fără izolarea acestuia de la societate, ținând cont de următoarele circumstanțe: recunoașterea vinovăției, clientul său Cambur Nicolai, pînă a afla că în privința sa este pornită urmărirea

penală, în legătură cu faptul că Milcev Doina nu a susținut examenul i-a restituit banii luați de ultima, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, dintre care unul are un tratament de o lungă durată, doi părinți în vîrstă înaintată și dezabilitați, este angajat în câmpul muncii și de facto este unicul întreținător al familiei.

Consideră că instanța de judecată a stabilit o pedeapsă echitabilă sub formă de formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 ani, ținând cont de faptul că, art. 326 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsă și în formă de amendă. Adică, nu i-a stabilit o pedeapsă mai blîndă din cele prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, cît și a aplicat un termen de probațiune de 3 ani.

Aprecierea instanței de recurs.

Completul de judecată, examinând materialele cauzei penale, cercetînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma motivelor formulate în recursul declarat, consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul procurorului, cu menținerea sentinței primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocîndu-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.*

Conform art. 448 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs.*

Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: recursul este nefondat.*

Completul de judecată constată că, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ din Cod de procedură penală, așa cum inculpatul Cambur Nicolai pînă la începerea cercetării judecătorești a depus personal cererea scrisă, prin care a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală, susținută și de apărătorul acestuia. (f.d.39, vol. II).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul, sediul central din 18 februarie 2026, a fost admisă cererea inculpatului Cambur Nicolai și s-a dispus examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate la urmărire penală. (f/d 46, vol. II).

În conformitate cu art. 364¹ alin. (1), (2), (10) din Cod de procedură penală, *pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a acceptat cererea inculpatului Cambur Nicolai referitor la examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală.

Completul de judecată constată că, probele administrate la faza de urmărire penală sunt suficiente pentru a constata vinovăția inculpatului Cambur Nicolai și calificarea acțiunilor acestuia în baza art. 326 alin. (1) din Codul penal, conform indicilor – *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, 3 pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Prin urmare, Completul de judecată consideră că prima instanță corect a stabilit vinovăția inculpatului Cambur Nicolai și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 326 alin. (1) din Codul penal.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că procurorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura penală.

Verificând aspecte de fapt și de drept la individualizarea pedepsei inculpatului Cambur Nicolai, Completul de judecată consideră că, pedeapsa a fost individualizată corect, iar argumentele procurorului din recursul declarat privind înăsprirea pedepsei sunt neîntemeiate și urmează să fie respinse.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În conformitate cu art. 75 alin. (1), (2) din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul

excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Legalitatea pedepsei constituie un aspect al principiului legalității în dreptul penal și este asigurată prin cerința art. 75 alin. (1), Cod penal, care impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în **strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale ale Codului penal**. În contextul celor invocate, mai întâi este necesar ca fapta să fie calificată corect, ca infracțiunea să fie sancționată de norma penală prevăzută de Partea specială a Codului penal. Ulterior, urmează a fi aleasă pedeapsa și să fie stabilit termenul sau mărimea pedepsei în limitele sancțiunii norme penale din Partea specială a Codului penal, în baza căreia fapta a fost calificată ca infracțiune.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a stabilit inculpatului Cambur Nicolai pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 /doi/ ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei raportate la prevederile art. 75 din Codul penal.

În acest sens, prima instanță corect a reținut gravitatea infracțiunii din speță, constatând că, inculpatul Cambur Nicolai a săvârșit o infracțiune, care potrivit art. 16 alin. (4) din Codul penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, prima instanță corect a reținut lipsa la inculpatul Cambur Nicolai a circumstanțelor agravante și celor atenuante.

Completul de judecată constată că, potrivit revendicării eliberate pe numele inculpatului Cambur Nicolai, acesta anterior nu a fost tras la răspundere penală. (f/d 140, vol. II).

De asemenea, potrivit caracteristicii eliberate pe numele inculpatului Cambur Nicolai de către ofițerul de sector, ultimul se caracterizează satisfăcător și careva plângeri anterior în privința acestuia nu au fost, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori și părinții care sunt pensionari și dispun de grad de dezabilitate.

Astfel, Completul de judecată în urma examinării circumstanțelor ce țin de personalitatea inculpatului și raportând acestea la gravitatea infracțiunii în cauză, consideră că nu este rațional ca inculpatul Cambur Nicolai se execute real pedeapsa cu închisoare, ceea ce corect a făcut prima instanță.

În contextul circumstanțelor relevate supra Completul de judecată concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu art. 801 alin. (1) Cod penal.

Pe aceeași undă de idei, Completul de judecată notează că după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei/suspendarea parțială a executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Astfel, reieșind din circumstanțele cazului, se constată că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei poate fi asigurat și fără izolarea inculpatului de societate, prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare și dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

Completul de judecată indică că, invocând necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare procurorul nu a argumentat din care motive și din care date cu privire la personalitatea inculpatului a dedus că în privința acestuia urma să fie aplicată doar pedeapsa sub formă de închisoare. O simplă invocare că, numai pedeapsă cu închisoare va fi una echitabilă este insuficientă, și urmează să se bazeze pe circumstanțe și probe concrete, ceea ce la caz procurorul nu a efectuat invocând pur formal necesitatea aplicării celei mai aspre pedepse prevăzute de lege.

În fortificarea soluției respective, este de notat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, se remarcă că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal lexemul „poate” oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Îndeplinirea condițiilor de lege poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei. Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, se constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

În circumstanțele descrise supra, Completul de judecată este solidar cu poziția primei instanțe precum că nu este rațional ca inculpatul să-și ispășească integral sau parțial pedeapsa cu închisoarea, or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în cazul încălcării condițiilor termenului de probă va îndrepta comportamentul inculpații la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

Pertinență speței fiind și cauza Varga și alții vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) unde Curtea a concluzionat că „nu este de competența Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice și închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice și practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curții.

Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniștri, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților din închisori” (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 și Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniștri).

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale. Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „unui set corespunzător de sancțiuni și măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii și judecătorii trebuie determinați

să le folosească cât mai mult posibil”. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delinvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

Mai mult decât atât, aplicarea unei astfel de măsuri este în concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care subliniază importanța proporționalității în aplicarea sancțiunilor și necesitatea de a favoriza reintegrarea socială, mai ales în cazurile în care privarea de libertate nu este imperativ necesară. Privarea de libertate, chiar și temporară, poate conduce la efecte negative majore asupra vieții personale, profesionale și sociale a condamnatului, sporind riscul de marginalizare și, implicit, de recidivă.

La fel, urmează a se evidenția, că la stabilirea unei pedepse echitabile și proporționale, instanța trebuie să țină cont nu doar de fapta în sine, ci și de circumstanțele personale ale inculpatului, de gradul de pericol social concret și de posibilitățile reale de reintegrare.

Argumentul procurorului că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil a infracțiunii, urmează să fie apreciat critic. Or, instanța de judecată a analizat gravitatea infracțiunii, comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii cât și personalitatea acestuia, concluzionând că pedeapsa cu închisoare cu suspendarea condiționată al executării acesteia își va atinge scopul legii penale și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum, și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Fiind relevante argumentele avocatului din referință, că la aplicarea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului și de faptul că cauza penală a fost examinată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest sens, Completul de judecată statuează că pedeapsa stabilită inculpatului în cuantumul stabilit în dispozitivul sentinței de condamnare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, se dovedește a fi o măsură justă, echitabilă și eficientă, care răspunde atât nevoii de sancționare, cât și imperativului de reeducare și reintegrare socială. Aceasta reflectă o abordare modernă, orientată spre prevenție, responsabilizare și respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei, consolidând astfel încrederea în justiție și în capacitatea condamnatului de a reveni pe o cale legală și responsabilă, fără a fi stabilite circumstanței, ce ar permite instanței de apel să apeleze la măsuri mai severe decât este necesar. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În același context, Completul de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor. Or, Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Generalizând aspectele invocate, Completul de judecată ajunge la concluzia privind respingerea recursului, declarat împotriva sentinței Judecătorei Cahul sediul central din 20 februarie 2026ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

Elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, conducându-se de prevederile art. 447, art. 448, art. 449, alin. (1), pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de procurorul în procuratura Cahul, oficiul principal Inna Vihodeț.

Se menține sentința Judecătorei Cahul sediul central din 20 februarie 2026, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Cambur Nicolai în săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Evgheni BANCOV

Judecătorii

Andrei SCRIPCENCO

Inga GORLENCO